

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1369/07
20.03.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Biljane Dragojević, Nadežde Radević, Zvezdane Lutovac i Jasminke Stanojević, članova veća, u radnom sporu tužioca AA, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstva unutrašnjih poslova, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi utvrđenja radnog odnosa na neodređeno vreme i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Pazaru Gž.1.br.459/07 od 2.7.2007. godine, u sednici održanoj 20. marta 2008. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJU SE presuda Opštinskog suda u Tutinu P.1.br.80/07 od 24.4.2007. godine i presuda Okružnog suda u Novom Pazaru Gž.1.br.459/07 od 2.7.2007. godine tako što se odbija tužbeni zahtev za utvrđenje da je tužilac u radnom odnosu na neodređeno vreme kod tužene na radnom mestu domara u Odeljenju unutrašnjih poslova u BB, da mu je radni odnos nezakonito faktički prestao 30.6.2006. godine i da se obaveže tužena da ga vrati na isto radno mesto.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Tutinu P.1.br.80/07 od 24.4.2007. godine, utvrđeno je da je tužilac radnik tužene na radnom mestu domara u Odeljenju unutrašnjih poslova u BB na neodređeno vreme, da mu je radni odnos nezakonito faktički prestao 30.6.2006. godine bez odluke, usmenim saopštenjem, pa je obavezana tužena da ga vrati na ovo radno mesto i naknadi mu troškove postupka od 5.400,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Pazaru Gž.1.br.459/07 od 2.7.2007. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužene i potvrđena je prvostepena presuda.

Protiv pravosnažne drugostepene presude tužena je izjavila blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava i odluke o troškovima.

Tužilac je odgovorio na reviziju tužene.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u okviru ovlašćenja iz člana 399. ZPP i našao da je revizija osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti a revizijom se ne ukazuje na postojanje bitne povrede koja bi u smislu člana 398. stav 1. tačka 1. i 2. ZPP mogla predstavljati opravdan i dozvoljen revizijski razlog.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je u periodu od 6.9.1999. godine do 2.5.2005. godine bio u radnom odnosu kod tužene na određeno vreme na poslovima domara u Odeljenju unutrašnjih poslova BB. Odlukama nadležnog rukovodioca na osnovu oglasa tužilac je zasnovao radni odnos kod tužene na određeno vreme od

najduže 90 radnih dana, s tim što mu je posljednjom odlukom tuženog radni odnos trajao od 7.5.2002. godine do 2.5.2005. godine. Po isteku tog roka tužilac je nastavio sa radom kod tužene na istim poslovima bez formalnog rešenja sve do 30.6.2006. godine. Od tada više ne radi kod tužene na osnovu usmenog obaveštenja a bez odluke nadležnog rukovodioca. Sa istim datumom mu je upisan radni staž u radnu knjižicu, koju mu je tužena dostavila 20.2.2007. godine.

Polazeći od utvrđenih činjenica, nižestepeni sudovi su zaključili da je zasnivanjem radnog odnosa na određeno vreme na osnovu oglasa odlukom nadležnog rukovodioca i neprekidnim trajanjem od 6.9.1999. godine do 30.6.2006. godine, naročito po isteku roka po poslednjoj odluci i faktičkim radom od 2.5.2005. godine do 30.6.2006. godine, radni odnos tužioca kod tužene prerastao u radni odnos na neodređeno vreme u smislu člana 23. stav 4. Zakona o radu iz 2001. godine, odnosno člana 37. stav 4. sada važećeg Zakona o radu.

Osnovano se revizijom tužene ukazuje da su presude nižestepениh sudova zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tužilac je kod tužene po oglasu zasnovao radni odnos na određeno vreme u trajanju od po 90 dana, po odlukama od 1999. godine do 2.5.2002. godine, a od tada po poslednjoj odluci na vreme od 3 godine, tj. do 2.5.2005. godine. Istekom roka po poslednjoj odluci radni odnos mu je prestao na osnovu člana 64. Zakona o radnim odnosima u državnim organima u vezi člana 175. tačka 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.24/2005). Okolnost što je faktički bez odluke tužene nastavio da obavlja iste poslove sve do 30.6.2006. godine, ne može dovesti do preobražaja radnog odnosa zasnovanog na određeno vreme u radni odnos na neodređeno vreme u smislu člana 23. stav 4. Zakona o radu iz 2001. godine (važećeg u vreme zasnivanja radnog odnosa), odnosno člana 37. stav 4. sada važećeg Zakona o radu. Tužilac je zasnovao radni odnos na osnovu odluke nadležnog rukovodioca tužene po oglasu, ali ispunjenje ovih uslova iz člana 8. i člana 9. Zakona o radnim odnosima u državnim organima ("Službeni glasnik RS", br.48/91...) za prijem u radni odnos na neodređeno vreme ne utiču na pravnu prirodu tužiočevog radnog odnosa zasnovanog kod tužene na određeno vreme. Tužilac je poslednji put odlukom tužene od 20.5.2002. godine zasnovao radni odnos sa tuženom na određeno vreme od 3 godine. U toku trajanja vremena na koje je ovaj radni odnos zasnovan stupila je na snagu odredba člana 10a. Zakona o radnim odnosima u državnim organima, na osnovu Zakona o izmenama i dopunama tog Zakona ("Službeni glasnik RS", br.39/2002 od 15.7.2002. godine). Navedenom odredbom prinudno pravnog karaktera propisano je da se za prijem u radni odnos na određeno vreme ne objavljuje oglas, osim ako se lice prima u radni odnos u svojstvu pripravnika, kao i da radni odnos zasnovan na određeno vreme ne može da postane radni odnos na neodređeno vreme, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Ova zakonska odredba važi na konkretan slučaj i sprečava da radni odnos tužioca zasnovan na određeno vreme poslednji put kod tužene 7.5.2002. godine po isteku roka za koji je zasnovan (2.5.2005. godine), nastavljanjem faktičkog tužiočevog rada kod tužene preraste u radni odnos na neodređeno vreme.

Kako su iz navedenih razloga nižestepene presude zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava, Vrhovni sud je na osnovu člana 407. stav 1. ZPP usvojio reviziju i te presude preinačio odlučujući kao u izreci ove presude.

Predsednik veća-sudija,

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd